

overbevist om, at selv om den ærede Rigsdagsmand kunde have besat alle Pladserne i Udvalget, kunde han ikke faae et mere forønsket Resultat i besparende Henseende end det, som kom ud af Finantsudvalgets Virksomhed i forrige Aar. Den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har anstillet Betragtninger over en heel Deel forskjellige Punkter, og det er til dem, jeg fornemmelig skal holde mig. En Ting, maa jeg dog først bemærke, har forbausset mig. Den ærede Rigsdagsmand fandt ifjor, at der hos os andre Ministre, det vil sige Justitsministeren, Indenrigsministeren og Kirke- og Underviisningsministeren, var en virkelig Ansvarlighed at finde, hvorimod han ikke kunde anerkjende, at det fjerde Hjul, det fjerde Medlem i Ministeriet, Finantsministeren, havde nogen sand Ansvarlighed. Desuagtet hittede nu den ærede Rigsdagsmand, at han gjerne vilde have, at Finantsministeren navnlig skulde have næsten hele den Pengesforvaltning, som nu er henlagt under Kirke- og Underviisningsministeriet. Det forekommer mig, at han gaaer netop i den modsatte Retning af den, han ansaae for den rigtige ifjor, naar han ønsker henlagt under en Minister for Monarkiets Fællesanliggender Bestyrelsen ikke alene af Kongerigets særlige Finantser, men ogsaa af de Instituter med særlige Fonds, som høre under Kongerigets Finantser.

Den ærede Rigsdagsmand undrede sig over, at en Mand ikke havde faaet den Præmie, hvortil han havde konkurreret, fordi han ikke var Student. Man maa vel, naar der er Tale om Præmier, skjelne imellem hvem det er, der udsætter disse Præmier. Naar Videnskabernes Selskab udsætter en Præmie, da er det i Videnskabernes Interesse, og den hele Verden indbydes til at konkurrere dertil; naar derimod Universitetet udsætter en Præmie, da er det for Studenternes Skyld; det er ikke fordi man troer, at de unge Mennesker ville bringe Vidensskaben betydeligt frem ved disse Ungdomsarbejder, men det er som en Opmuntring ved deres Universitetsstudium. Det er derfor ganske naturligt, at Afgang til disse Præmier er begrændset, da det er Studerende, der skulle prøve deres Kræfter, og

at Forholdet ikke betragtes paa samme Maade, som naar en Opgave stilles af et Videnskabs-Selskab i Videnskabernes Interesse. — Den ærede Rigsdagsmand har bemærket, at de, som studere ved den polytekniske Skole, burde have Afgang til Universitetets Stipendier. Det have de allerede nu, forsaavidt de have Borgerbrev ved Kjøbenhavns Universitet; om de studere ved Universitetet eller ved den polytekniske Skole, gjør aldeles ikke noget til Sagen, naar de fyldestgjøre de Betingelser, som ere stillede for at betragtes som akademiske Borgere. — At Universitetsstipendierne knyttede sig til den akademiske Borgerræt, vil man vistnok finde i og for sig ganske naturligt. En anden Sag er det derimod, hvorvidt man for Agangen til akademisk Borgerræt kan stille andre Betingelser; det er et Spørgsmaal, hvorom jeg for mit Vedkommende paa ingen Maade har en saa afgjort Overbeviisning, at jeg ikke godt kan tænke mig, at der i den Henseende kunde skee nogen Forandring. Jeg kan ogsaa tænke mig, at Kommunitetet kunde yde Bidrag til den polytekniske Skole, saaledes at selv de, der ikke ere akademiske Borgere, kunde have Afgang til at nyde Godt af Stipendierne. At der i den Henseende kan gjøres Noget, skal jeg villig indrømme. — Jeg kan ikke gaae ind paa den ærede Rigsdagsmands Forslag om, at man skal neblægge Latinskolen i Kjøbenhavn, men det komme vi jo til at tale om i sin Tid. Jeg kan heller ikke gaae ind paa, at noget Seminarium skulde neblægges gennem en Beslutning i Finantsloven; jeg troer, det vilde være urigtigt; men den ærede Rigsdagsmand har ikke udviklet de Grunde, der efter hans Formening skulde tale derfor, saa det er vanskeligt for mig at imødegaae hans Udtalelse. Det forholder sig jo saaledes, at man har indrettet Prøver, hvorved ogsaa de, som have faaet deres Uddannelse udenfor Seminarierne, kunne blive prøvede og faae samme Afkomst som Seminaristerne. Det er jo imidlertid sikkert, at der er en ikke saa lille Forskjel imellem den stadige, regelmæssige Underviisning og den Underviisning, som gaaer ud paa i den kortest mulige Tid at faae en Examen, og det er derfor ogsaa en Selvfølge, at mange af dem, der ere uddannede paa denne Maade, ikke kunne bestaae.